

Posudek vedoucího bakalářské práce

Divný svět

Dominik Forman, specializace v pedagogice, český jazyk - výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání, prezenční bakalářské studium

Dominik Forman vytvořil bakalářskou práci, která svým obsahem rozhodně splňuje její zadání. Málokterá práce tohoto formátu je tak teoreticky a hloubkově zpracovaná. Dominik si je vědom komplikovanosti tohoto tématu a velmi obratně se orientuje v pojmosloví, které užívá. Začíná správně tvrzením, že k existenci „divnosti“ je zapotřebí něčeho, co reprezentuje „normálnost“ a snaží se tyto póly formulovat. Svá tvrzení primárně nehledá v zdánlivě marginálních tématech, ale opírá se určitým způsobem o esenciální filosofické problémové okruhy, jako je lacanovsko žižkovská teorie subjektu. Z tohoto pohledu by bylo určitě přínosné právě na tomto filosofickém základu dále rozvíjet motiv, který se jeví na první pohled jako banální, ale je vlastně určitou aplikací již ověřených Dominikových tezí v dimenzi, kterou bychom mohli nazvat běžná každodenní situace. Toto rozvíjení je myšleno v rozsahu diplomové práce, kde je se ještě více může projevit pedagogický rozměr, který má dílo mít jako výslednice sil. Bakalářská práce má vystavěnou přehlednou strukturu, přičemž student zajímavě ke každému problémovému okruhu přiřazuje svůj záměr realizace pedagogické koncepce. Tyto vize rozhodně konvenují s teoretickým rámcem zadané práce, jen poněkud zaráží určitá vágnost některých úkolů, která se vyjeví právě v kontrastu s důkladnou propracovaností filosofické roviny díla. Inspirativní je například úkol, který se soustřeďuje na objekt – předmět a jeho vytržení ze souvislostí. Tento úkol by byl vhodný i pro mladší žáky, záleželo by na zadání a motivaci a celkové vedení učitele projektem.

Dominik Forman také velmi poctivě a usilovně hledal vlastní výtvarné vyjádření prostřednictvím řešeného tématu. Pokud jde o imaginárno, symbolično, reálno je dlužno konstatovat, že posluchač zhustil své předivo uvažování do objektu, který je s těmito pojmy v určité vazbě, objekt samotný záměrně (a to je dobře) neodpovídá na otázky. Objekt se nijak nepodbízí ve své interpretaci, formální a materiálová stránka podporuje sdělení a je přesto stejně objekt vydán napospas možnému odmítnutí kolaborace diváka, což jeho podstatu ale neoslabuje právě v souvislosti s řešeným tématem.

Přestože je patrné, proč Dominik použil určitý okruh děl pro přiblížení zkoumaného problému, bylo by v tomto ohledu zajímavé doplnit výběr výtvarných autorit a jejich byť jednoduchý rozbor z pole současného umění.

Dominik Forman tedy vytvořil bakalářskou práci na vysoké úrovni po obsahové, stylistické i formální stránce, škoda jen, že se někde nevyhnul překlepu, jako například na stránce 34.

Navržené hodnocení k obhajobě: výborně

Mgr.A. Michal Sedlák

V Praze dne 6.9. 2012